Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîşcani (jud. Gandrabur Marcel)

Dosarul nr. 3a-1299/25 (2-24099793-02-3a-11042025)

D E C I Z I E

3 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Papuc Daniela și Stratulat Maria

examinând în ședință publică, apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 februarie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea intentată de Cheșcu Sergiu împotriva Comisiei de Licențiere a Activității Notariale, terți Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Camera Notarială din Republica Moldova, Macar Lucia, Drăgan Ludmila și Marinescu Galina cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 5 septembrie 2024, Cheşcu Sergiu a înaintat o acțiune de contencios administrativ împotriva Comisiei de Licențiere a Activității Notariale *(în continuare Comisia de Licențiere)* cu următoarele pretenții:

- anularea integrală a hotărârii Comisiei de Licențiere a Activității Notariale ***** din 8 august 2024, ca fiind neîntemeiată, nemotivată și ilegală, cu încălcarea principiilor și normelor legale imperative stabilite de legislator privind emiterea unui act administrativ individual.

- obligarea Comisiei de Licențiere a Activității Notariale să emită o hotărâre separată/suplimentară privind aprobarea rezultatelor examenului de calificare în

profesia de notar în privința lui Cheșcu Sergiu cu nota finală „20.97” și calificativul „Admis”.

În motivarea acțiunii, reclamantul Cheșcu Sergiu a invocat că, în temeiul Ordinului Ministerului Justiției ***** din 17 iulie 2012, a efectuat stagiul profesional în cadrul unui birou notarial, iar la 14 mai 2024 a depus cererea de participare la examenul de calificare în profesia de notar. A indicat că, în urma susținerii examenului, Comisia de Licențiere i-a acordat nota 10 la proba scrisă și nota 7,33 la proba verbală. Nefiind de acord cu rezultatele evaluării, la 4 iulie 2024 a depus contestație, care a fost admisă prin Decizia Comisiei de Contestație ***** din 17 iulie 2024, fiind majorată nota la proba scrisă la 14,8, iar la proba verbală la 9,8. Consecvent, a menționat că, potrivit pct. 76^1 din Regulamentul privind modul de desfășurare a examenului de calificare în profesia de notar și de contestare a rezultatelor acestuia, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 631 din 7 august 2017, nota finală urma să constituie media aritmetică dintre notele acordate de Comisia de Licențiere și cele acordate de Comisia de Contestație, rezultând un punctaj final de 20,97, suficient pentru promovarea examenului.

Subsecvent, a menționat că, prin Hotărârea ***** din 8 august 2024, Comisia de Licențiere a dispus anularea rezultatelor examenului în privința sa, iar prin Hotărârea ***** din aceeași dată a aprobat rezultatele examenului pentru alți șapte candidați, fără a ține cont de notele majorate în urma soluționării contestației. A susținut că aceste hotărâri contravin prevederilor pct. 73, 76, 76^1 și 80 din Regulament, întrucât Comisia de Licențiere avea obligația de a lua în considerare rezultatele reevaluării și de a aproba rezultatele finale ale examenului, fără a dispune de competența de a cenzura sau înlătura hotărârile Comisiei de Contestație. Totodată, a precizat că hotărârea de aprobare a rezultatelor examenului constituie un act administrativ obligatoriu, iar nu unul discreționar, Comisia de Licențiere neavând libertatea de a ignora rezultatele stabilite în urma procedurii de contestare.

De asemenea, reclamantul a invocat că Hotărârea ***** din 8 august 2024 a fost emisă cu încălcarea principiilor legalității, imparțialității și individualizării actelor administrative, întrucât anularea rezultatelor a vizat patru candidați printr-un singur act, fără o delimitare suficientă a motivelor individuale aplicabile fiecăruia. A relevat că hotărârea contestată nu a dispus revocarea sau anularea hotărârilor anterioare ale Comisiei de Licențiere din 11 iunie și 1 iulie 2024, prin care au fost aprobate notele inițiale, acestea continuând să producă efecte juridice. În acest context, a considerat că anularea rezultatelor examenului a fost dispusă cu depășirea competențelor Comisiei de Licențiere și cu încălcarea normelor care

reglementează procedura de evaluare și contestare a rezultatelor examenului de calificare în profesia de notar.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a susținut că măsura anulării rezultatelor examenului este disproporționată și aduce atingere dreptului la muncă, libertății de alegere a profesiei și intereselor sale patrimoniale, garantate de art. 43 și 46 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art. 1 din Protocolul ***** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. A menționat că majorarea notelor de către Comisia de Contestație i-a creat o speranță legitimă de promovare a examenului și de accedere în profesia de notar, iar anularea ulterioară a rezultatelor, în lipsa unei justificări legale suficiente, constituie o ingerință nejustificată în exercitarea drepturilor sale.

Prin urmare, a considerat că Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024, în partea care îl vizează, este ilegală și urmează a fi anulată, iar rezultatele examenului trebuie aprobate cu luarea în considerare a notelor stabilite în urma soluționării contestației, respectiv cu includerea sa în lista candidaților care au promovat examenul de calificare în profesia de notar, cu nota finală 20,97.

La 26 septembrie 2024, Camera Notarială a prezentat poziția în scris pe marginea acțiunii depuse de Cheșcu Sergiu. (Vol. I, f.d.119-122).

În susținerea poziției sale, Camera Notarială a invocat că, potrivit art. 39 din Codul administrativ, accesul la justiție și controlul judecătoresc al activității administrative sunt garantate, orice persoană care revendică încălcarea unui drept prin activitatea unei autorități publice având posibilitatea de a se adresa instanței de judecată competente. A indicat că, în conformitate cu art. 21 din Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor și Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. *****, competența privind organizarea și desfășurarea examenului de calificare în profesia de notar, inclusiv evaluarea, contestarea și aprobarea rezultatelor acestuia, aparține Ministerului Justiției.

Consecvent, a menționat că Camera Notarială reprezintă organul de autoadministrare a notarilor, având atribuții de promovare și apărare a intereselor colective ale acestora, precum și de garantare a independenței notarilor care exercită deja profesia. Totodată, a precizat că, potrivit art. 205 din Codul administrativ, instanța de judecată poate atrage în proces persoanele ale căror drepturi sunt direct afectate de litigiul examinat, fiind obligată să clarifice circumstanțele cauzei și să administreze probele necesare pentru soluționarea acesteia.

În concluzie, Camera Notarială și-a exprimat convingerea că instanța de judecată va soluționa litigiul în limitele controlului judecătoresc prevăzut de lege,

cu respectarea principiului supremației dreptului și a garanțiilor privind protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei.

La 8 octombrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată s-a solicitat respingerea acțiunii deduse judecății ca neîntemeiate. (Vol. I, f.d.235-241).

În susținerea poziției sale, Ministerul Justiției a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, invocând că, potrivit art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 24 din Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor, Comisia de Licențiere a Activității Notariale nu dispune de personalitate juridică distinctă și, prin urmare, nu poate avea calitate procesuală de pârât în cadrul litigiului. A indicat că aceasta reprezintă un organ colegial constituit prin ordinul ministrului justiției, învestit cu atribuții specifice privind organizarea și desfășurarea examenului de calificare în profesia de notar, fără a beneficia de personalitate juridică independentă.

Consecvent, a menționat că, în cadrul examenului de calificare în profesia de notar desfășurat în perioada iunie–iulie 2024, reclamantul Cheșcu Sergiu a obținut nota 10 la proba scrisă și nota 7,33 la proba verbală, iar în urma contestației depuse la 4 iulie 2024, Comisia de Contestație, prin Hotărârea ***** din 17 iulie 2024, i-a majorat notele la 14,8 și, respectiv, 9,8. Subsecvent, a precizat că majorarea notelor a fost dispusă fără o justificare corespunzătoare în fapt și în drept, contrar pct. 73 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. *****, care impune motivarea oricărei modificări a rezultatelor evaluării. Totodată, a susținut că examinarea contestației privind proba scrisă a avut loc cu depășirea termenului prevăzut la pct. 66 din același Regulament, circumstanțe care, în opinia sa, afectează legalitatea procedurii de reevaluare și a rezultatelor stabilite de Comisia de Contestație.

În continuare, Ministerul Justiției a invocat că, potrivit art. 21 alin. (6) din Legea nr. 69/2016, competența de aprobare a rezultatelor examenului aparține Comisiei de Licențiere, care are obligația de a verifica respectarea cerințelor legale în cadrul întregii proceduri de examinare. A subliniat că, spre deosebire de susținerile reclamantului, Comisia de Contestație nu constituie un organ ierarhic superior Comisiei de Licențiere, iar hotărârile adoptate în urma reevaluării notelor reprezintă operațiuni administrative, nu acte administrative individuale obligatorii pentru aprobare necondiționată. În acest context, a considerat că lipsa motivării majorării notelor și nerespectarea termenului de contestare justificau anularea rezultatelor examenului în privința reclamantului, întrucât aprobarea acestora ar fi determinat emiterea unui act administrativ afectat de vicii de legalitate.

De asemenea, a susținut că Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024 a fost adoptată cu respectarea principiilor legalității, imparțialității și proporționalității, consacrate de art. 16 alin. (2), art. 21 și art. 25 din Codul administrativ, anularea rezultatelor constituind, în aprecierea sa, măsura necesară pentru înlăturarea neregulilor constatate și asigurarea unui proces de examinare echitabil și transparent. A menționat că obligația de motivare a modificării notelor nu reprezintă o simplă formalitate, deoarece rezultatele reevaluării influențează nemijlocit nota finală a candidatului și admiterea acestuia în profesia de notar, iar acceptarea unor majorări nejustificate ar contraveni exigențelor de legalitate și obiectivitate aplicabile procedurii administrative.

În aceeași ordine de idei, Ministerul Justiției a contestat temeinicia solicitării reclamantului privind obligarea Comisiei de Licențiere să emită o hotărâre separată de aprobare a rezultatelor examenului, invocând că, potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc asupra exercitării dreptului discreționar se limitează la verificarea respectării competenței, a limitelor legale și a scopului pentru care acesta a fost acordat. A precizat că instanța de judecată nu se poate substitui organului competent în evaluarea candidaților și nici nu poate efectua o reevaluare proprie a cunoștințelor acestora, fiind abilitată să verifice legalitatea procedurii de organizare și desfășurare a examenului. Prin urmare, a considerat că hotărârea contestată este legală și întemeiată, iar pretențiile reclamantului privind anularea acesteia și obligarea aprobării rezultatelor examenului urmează a fi respinse.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 februarie 2025, s-a admis parțial acțiunea deferită judecății.

S-a anulat hotărârea Comisiei de Licențiere a Activității Notariale ***** din 8 august 2024 în partea ce îl vizează pe Cheșcu Sergiu.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 11 februarie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 februarie 2025, în partea admiterii pretențiilor reclamantului și emiterea unei noi hotărâri în această parte a hotărârii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 11 aprilie 2025, cauza fost repartizată în mod aleatoriu prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului raportor Sîrbu Victoria.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 11 februarie 2025, iar la aceeași dată Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel nemotivat (Vol. II, f.d.82-83). Consecvent, hotărârea motivată a fost expediată participanților la proces la 1 aprilie 2025, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică, anexat la materialele cauzei. (Vol. II, f.d.106-109), iar apelul motivat a fost depus la 29 aprilie 2025. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, apelantul Ministerul Justiției a invocat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 februarie 2025, prin care a fost admisă parțial acțiunea reclamantului Cheșcu Sergiu și anulată Hotărârea Comisiei de Licențiere a Activității Notariale ***** din 8 august 2024, în partea ce îl vizează, este nelegală și neîntemeiată, fiind rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, precum și al aprecierii necorespunzătoare a circumstanțelor cauzei. A susținut că prima instanță nu a elucidat integral circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului, iar concluziile formulate contravin situației de fapt, fiind incidente temeiurile de casare prevăzute de art. 386 alin. (1) lit. a), c) și d) din Codul de procedură civilă.

A indicat apelantul că prima instanță a omis să examineze excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei de Licențiere a Activității Notariale, deși, potrivit art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 24 din Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor, aceasta reprezintă un organ colegial constituit prin ordinul ministrului justiției, fără personalitate juridică distinctă. În acest context, a susținut că acțiunea urma să fie îndreptată împotriva Ministerului Justiției, iar neexaminarea acestei chestiuni de către prima instanță constituie o încălcare a normelor de procedură, de natură să afecteze legalitatea hotărârii pronunțate.

Consecvent, apelantul a menționat că prima instanță a interpretat eronat natura juridică a hotărârilor Comisiei de Contestație, considerând că acestea sunt obligatorii pentru Comisia de Licențiere. A precizat că actele emise de Comisia de

Contestație reprezintă operațiuni administrative de reevaluare a cunoștințelor candidaților, iar nu acte administrative individuale definitive, Comisia de Contestație neavând calitatea de organ ierarhic superior Comisiei de Licențiere. Prin urmare, a considerat eronată concluzia instanței potrivit căreia Comisia de Licențiere avea obligația de a aproba necondiționat rezultatele reevaluării, fără verificarea legalității procedurii de contestare și a eventualelor nereguli constatate.

Subsecvent, a notat că, în cazul reclamantului Cheșcu Sergiu, Comisia de Contestație, prin Hotărârea ***** din 17 iulie 2024, a majorat nota obținută la proba scrisă de la 10 la 14,8 puncte, iar la proba verbală de la 7,33 la 9,8 puncte, fără a prezenta o motivare corespunzătoare în fapt și în drept. A invocat că această omisiune contravine pct. 73 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. *****, care impune justificarea oricărei modificări a notelor, precum și exigențelor de motivare prevăzute de art. 118 din Codul administrativ. Totodată, a relevat că examinarea contestației asupra rezultatului probei scrise a avut loc după expirarea termenului stabilit la pct. 66 din Regulament, circumstanță care, în opinia sa, constituie un viciu suplimentar al procedurii de reevaluare.

În continuare, apelantul a susținut că prima instanță a minimalizat importanța obligației de motivare a hotărârilor Comisiei de Contestație, apreciind drept suficiente consemnările din procesul-verbal al ședinței acesteia. A considerat că lipsa justificării modificării notelor afectează atât legalitatea operațiunilor administrative de reevaluare, cât și legalitatea actului administrativ final de aprobare a rezultatelor examenului. În acest sens, a menționat că, potrivit art. 21 din Legea nr. 69/2016 și pct. 76[1] din Regulamentul nr. *****, Comisia de Licențiere beneficiază de independență decizională și funcțională, având competența de a verifica respectarea procedurii de examinare și de a înlătura neregulile constatate, inclusiv prin anularea rezultatelor afectate de vicii de legalitate.

De asemenea, a invocat că prima instanță nu a examinat corespunzător caracterul necesar și proporțional al măsurii dispuse prin Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024. A susținut că anularea parțială a rezultatelor examenului a reprezentat o măsură justificată de necesitatea respectării principiilor legalității, imparțialității și obiectivității procedurii de examinare, întrucât aprobarea unor rezultate stabilite în urma unei reevaluări nemotivate ar fi afectat integritatea procesului de accedere în profesia de notar. În acest context, a considerat că prima instanță a omis să aprecieze dacă neregulile constatate justificau anularea rezultatelor și dacă existau măsuri mai puțin intruzive pentru înlăturarea acestora.

Totodată, apelantul a contestat concluzia primei instanțe potrivit căreia, Comisia de Licențiere ar fi avut dreptul să anuleze rezultatele examenului numai la sesizarea Comisiei de Contestație și doar în cazul contestării procedurii de organizare și desfășurare a examenului. A reiterat că, potrivit art. 21 alin. (3), (6) și (7) din Legea nr. 69/2016, competența de aprobare a rezultatelor examenului aparține Comisiei de Licențiere, aceasta fiind obligată să asigure legalitatea actului administrativ final. A apreciat că interpretarea dată de prima instanță restrânge nejustificat atribuțiile Comisiei de Licențiere și transformă rezultatele reevaluării efectuate de Comisia de Contestație într-o obligație automată de aprobare, contrar principiilor consacrate de art. 16 alin. (2), art. 21 și art. 25 din Codul administrativ.

În contextul celor expuse, apelantul Ministerul Justiției a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 februarie 2025, în partea admiterii pretențiilor reclamantului și emiterea unei noi hotărâri în această parte a hotărârii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 25 noiembrie 2025, avocatul Kovali Vladimir în interesele intimatului Chește Sergiu a depus referință aferentă cererii de apel, prin care a solicitat respingerea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe. Concomitent, a solicitat compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea poziției sale, intimatul Cheșcu Sergiu, prin reprezentantul său, a invocat că apelul declarat de Ministerul Justiției este neîntemeiat, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 februarie 2025 este legală și justificată prin circumstanțele cauzei și normele aplicabile. A indicat că prima instanță a constatat întemeiat caracterul ilegal al Hotărârii Comisiei de Licențiere a Activității Notariale ***** din 8 august 2024, prin care au fost anulate rezultatele examenului de calificare în profesia de notar în privința sa, fără respectarea efectelor juridice ale hotărârilor Comisiei de Contestație.

Consecvent, a menționat că, în urma contestării rezultatelor examenului, prin Decizia ***** și Hotărârea ***** din 17 iulie 2024, Comisia de Contestație a majorat nota obținută la proba scrisă de la 10 la 14,8, iar la proba verbală de la 7,33 la 9,8. A susținut că, potrivit pct. 76^1 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. *****, Comisia de Licențiere avea obligația de a calcula media aritmetică dintre notele inițiale și cele stabilite în urma contestației, rezultând nota finală de 20,97, care depășește pragul minim de promovare a examenului. În acest context, a apreciat că hotărârile Comisiei de Contestație produc efecte juridice obligatorii asupra rezultatelor finale, iar Comisia de Licențiere nu dispunea de libertatea de a ignora reevaluarea efectuată și de a refuza aprobarea rezultatelor corespunzătoare.

Subsecvent, a notat că argumentele apelantului privind lipsa motivării majorării notelor sunt nefondate, întrucât Comisia de Contestație a indicat temeiurile regulamentare aplicabile și a consemnat rezultatele reevaluării, iar cerințele de motivare a unei evaluări profesionale nu presupun reproducerea detaliată a fiecărui răspuns examinat. Totodată, a precizat că, inclusiv în ipoteza existenței unor neclarități privind justificarea notelor, Comisia de Licențiere urma să solicite explicații suplimentare sau să efectueze verificări punctuale, iar nu să dispună anularea integrală a rezultatelor examenului pentru patru candidați, în lipsa unor probe privind existența fraudei, a unor abateri imputabile acestora ori a unor nereguli concrete în lucrările evaluate. Prin urmare, a considerat că măsura anulării rezultatelor este disproporționată și contrară principiilor legalității și securității raporturilor juridice.

De asemenea, intimatul a susținut că autonomia decizională a Comisiei de Licențiere nu este absolută, aceasta fiind exercitată în limitele stabilite de Legea nr. 69/2016 și Regulamentul nr. *****. A menționat că procedura de contestare constituie o etapă integrantă a examenului de calificare, iar recunoașterea unui caracter pur consultativ al hotărârilor Comisiei de Contestație ar lipsi de eficiență mecanismul legal de reevaluare a rezultatelor. În aceeași ordine de idei, a contestat susținerea apelantului privind substituirea autorității administrative de către instanța de judecată, precizând că prima instanță nu a procedat la reevaluarea lucrărilor sau la modificarea notelor, ci a exercitat controlul de legalitate asupra actului administrativ contestat și a constatat nerespectarea dispozițiilor regulamentare privind efectele soluționării contestațiilor.

Totodată, a invocat existența unor hotărâri judecătorești pronunțate în cauzele similare privind candidații Macar Lucia, Drăgan Ludmila și Marinescu Galina, în care au fost examinate aceleași circumstanțe referitoare la anularea rezultatelor examenului în urma majorării notelor de către Comisia de Contestație. A susținut că aceste soluții confirmă caracterul obligatoriu al luării în considerare a rezultatelor reevaluării, iar adoptarea unei soluții contrare în prezenta cauză ar afecta coerența practicii judiciare și securitatea raporturilor juridice.

În continuare, intimatul a relevat că anularea rezultatelor examenului, în lipsa unei motivări individualizate și a unor nereguli concrete imputabile candidatului, aduce atingere dreptului la muncă și la libera alegere a profesiei, garantat de art. 43 din Constituția Republicii Moldova. A subliniat că accesul în profesia de notar trebuie să se realizeze printr-o procedură obiectivă, transparentă și nediscriminatorie, iar înlăturarea unui candidat care a obținut punctajul necesar promovării examenului, în urma unei proceduri legale de contestare, constituie o

ingerință nejustificată în exercitarea acestui drept.

La 24 decembrie 2025, intimatul Chește Sergiu a depus supliment la referință, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea poziției sale, intimatul Cheșcu Sergiu a invocat că argumentul apelantului Ministerul Justiției privind lipsa calității procesuale pasive a Comisiei de Licențiere a Activității Notariale este neîntemeiat, întrucât această comisie reprezintă o autoritate publică în sensul art. 7 din Codul administrativ. A indicat că aceasta este constituită în temeiul legii și al ordinului ministrului justiției, dispune de o structură organizatorică proprie și exercită atribuții de putere publică, având competența de a adopta hotărâri obligatorii în materia admiterii în profesia de notar. Totodată, a menționat că, potrivit pct. 20 subpct. 2) din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 641/2017, președintele Comisiei de Licențiere este împuternicit să reprezinte comisia în relațiile cu autoritățile publice, persoanele fizice și juridice.

Consecvent, intimatul a susținut că lipsa personalității juridice distincte nu exclude calitatea procesuală a Comisiei de Licențiere, deoarece art. 204 din Codul administrativ prevede expres că părți în procedura de contencios administrativ pot fi atât persoanele fizice și juridice, cât și autoritățile publice în sensul art. 7 din același cod. A precizat că dispozițiile Codului administrativ constituie norme speciale în raport cu cele ale Codului de procedură civilă, astfel încât o autoritate publică poate avea calitatea de pârât independent de existența personalității juridice. În acest context, a subliniat că însăși Comisia de Licențiere, prin Hotărârea ***** din 8 august 2024, a recunoscut că activitatea sa este asimilată activității autorităților publice, fiind supusă prevederilor Codului administrativ, Legii nr. 69/2016 și reglementărilor aplicabile.

Subsecvent, a notat că hotărârile Comisiei de Licențiere privind admiterea sau respingerea candidaților la examenul de calificare în profesia de notar constituie acte administrative, deoarece sunt emise în exercitarea atribuțiilor de putere publică, au caracter unilateral și obligatoriu și produc efecte juridice directe asupra drepturilor persoanelor vizate. A relevat că aceste hotărâri determină posibilitatea accesului în profesia de notar și, prin urmare, sunt susceptibile de control judecătoresc în condițiile legislației contenciosului administrativ.

De asemenea, intimatul a invocat considerentele Hotărârii Curții Constituționale *****8 din 3 iulie 2018, potrivit cărora instanțele de contencios administrativ sunt competente să verifice legalitatea și caracterul rezonabil al hotărârilor comisiilor de licențiere atunci când sunt invocate încălcări ale

drepturilor fundamentale. A menționat că, deși instanța nu se poate substitui autorității competente în evaluarea cunoștințelor profesionale ale candidaților, aceasta are obligația de a verifica dacă hotărârea administrativă este susținută de o motivare logică și rezonabilă. Totodată, a făcut trimitere la pct. 78 din Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. *****, care prevede posibilitatea contestării în instanța de contencios administrativ a hotărârii Comisiei de Licențiere, în condițiile stabilite de regulament.

Ulterior, la 23 martie 2026, avocatul Kovali Vladimir în interesele intimatului Chește Sergiu a depus referință suplimentară aferentă cererii de apel.

În susținerea poziției, a invocat că apelul declarat de Ministerul Justiției este neîntemeiat, întrucât nu identifică erori concrete de fapt sau de drept în hotărârea primei instanțe, ci reiterează argumentele invocate anterior în justificarea anulării rezultatelor examenului de calificare în profesia de notar. A indicat că apelantul nu a demonstrat existența unui temei legal care să permită anularea rezultatelor examenului în privința mai multor candidați și nici existența unor abateri imputabile reclamantului, încercând să transfere asupra acestuia consecințele deficiențelor de organizare și desfășurare a procedurii administrative.

Consecvent, a menționat că argumentul privind lipsa calității procesuale pasive a Comisiei de Licențiere a Activității Notariale este nefondat, întrucât aceasta reprezintă autoritatea care a emis actul administrativ contestat și exercită atribuții de putere publică conferite prin lege. A susținut că, în materia contenciosului administrativ, calitatea procesuală nu este condiționată de existența personalității juridice distincte, iar excluderea autorității emitente din proces ar afecta exercitarea efectivă a dreptului de acces la justiție.

Subsecvent, a notat că hotărârile Comisiei de Contestație nu pot fi considerate simple operațiuni administrative lipsite de efecte juridice, deoarece modifică notele candidaților și influențează nemijlocit rezultatele finale ale examenului. A precizat că acestea constituie acte administrative intermediare cu efecte juridice asupra procedurii de calificare, iar Comisia de Licențiere nu este îndreptățită să ignore rezultatele reevaluării. În acest context, a susținut că orice verificare a legalității procedurii trebuia realizată individual, motivat și cu respectarea principiului proporționalității, fără anularea generalizată a rezultatelor.

Totodată, intimatul a contestat argumentul Ministerului Justiției privind lipsa motivării majorării notelor de către Comisia de Contestație, menționând că, inclusiv în ipoteza existenței unor deficiențe de motivare, Comisia de Licențiere nu a demonstrat că acestea au influențat efectiv rezultatul final al reclamantului sau că

anularea examenului constituia singura măsură legală disponibilă. A relevat că autoritatea nu a efectuat o analiză individuală, nu a identificat abateri imputabile candidatului și nu a examinat posibilitatea aplicării unor măsuri mai puțin restrictive, motiv pentru care anularea rezultatelor reprezintă, în opinia sa, o măsură disproporționată.

De asemenea, a invocat că succesiunea hotărârilor adoptate de Comisia de Licențiere, prin care rezultatele examenului au fost inițial validate, iar ulterior anulate, demonstrează existența unei practici administrative lipsite de coerență și previzibilitate, contrară principiului securității raporturilor juridice. În acest sens, a făcut referire la opinia separată formulată de unii membri ai Comisiei de Licențiere în legătură cu Hotărârea ***** din 16 februarie 2026, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 69/2016. A susținut că rezervele exprimate de membrii comisiei în privința legalității și corectitudinii procedurii confirmă existența unor disfuncționalități instituționale, ale căror consecințe nu pot fi transferate asupra candidaților.

În aceeași ordine de idei, a menționat că hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele similare privind candidații Macar Lucia și Marinescu Galina confirmă caracterul nejustificat al anulării rezultatelor examenului în lipsa unor abateri imputabile acestora. Suplimentar, a invocat Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 17 martie 2026, prin care au fost aprobate rezultatele examenului de calificare în profesia de notar desfășurat în perioada 27 ianuarie – 17 februarie 2026, inclusiv în privința candidatelor Macar Lucia și Drăgan Ludmila, declarate admise. A apreciat că această împrejurare confirmă faptul că neregulile invocate anterior priveau organizarea procedurii administrative, iar nu lipsa pregătirii profesionale a candidaților.

În continuare, intimatul a susținut că anularea rezultatelor examenului aduce atingere dreptului său de acces în profesia de notar și garanțiilor consacrate de art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și de art. 1 din Protocolul ***** la Convenție. A invocat că participarea la examen, obținerea punctajului necesar promovării și parcurgerea procedurii de contestare i-au creat o așteptare legitimă de accedere în profesie, care nu putea fi înlăturată printr-o măsură administrativă lipsită de o justificare individuală. În susținerea acestei poziții, a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind accesul la justiție, protecția intereselor patrimoniale, securitatea juridică și necesitatea respectării unui raport rezonabil de proporționalitate între interesul public și drepturile persoanei.

Prin urmare, intimatul Chește Sergiu a solicitat respingerea apelului declarat

de Ministerul Justiției și menținerea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 februarie 2025, considerând că aceasta este legală și întemeiată, iar anularea rezultatelor examenului prin Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024 constituie o măsură nejustificată și disproporționată.

Poziția participanților în ședința de judecată:

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Constantin Cachița a susținut cererea de apel depusă pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului Cheșcu Sergiu, avocatul Kovali Vladimir în ședința de judecată a pledat pentru respingerea apelului și menținerea hotărârii contestate.

Intimatul Gheșcu Sergiu în ședința de judecată a susținut poziția avocatului său.

Persoana terță Camera Notarială din Republica Moldova, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul de judecată a dispus examinarea în lipsa acestuia, în contextul în care procedura de citare legală a fost respectată.

Persoana terță Macar Lucia, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul de judecată a dispus examinarea în lipsa acesteia, în contextul în care procedura de citare legală a fost respectată.

Persoana terță Drăgan Ludmila, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul de judecată a dispus examinarea în lipsa acestuia, în contextul în care procedura de citare legală a fost respectată.

Persoana terță Marinescu Galina, în ședința de judecată nu s-a prezentat, iar în temeiul art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Completul de judecată a dispus examinarea în lipsa acestuia, în contextul în care procedura de citare legală a fost respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral hotărârea primei instanței și emite o nouă decizie.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În corespundere cu prevederile art. 221 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art. 220 alin. (1) din Codul administrativ, stabilesc că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din conținutul art. 93 din Codul administrativ, se stabilește sarcina probațiunii, potrivit căreia, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Admisibilitatea acțiunii:

Completul judiciar notează că controlul preliminar asupra admisibilității reprezintă o etapă obligatorie, ce vizează delimitarea strictă a tipului de acțiune și a cadrului juridic în care urmează a fi analizată pretenția dedusă judecății.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie anularea integrală a hotărârii Comisiei de Licențiere a Activității Notariale ***** din 8 august 2024, ca fiind neîntemeiată, nemotivată și ilegală, cu încălcarea principiilor și normelor legale imperative stabilite de legislator privind emiterea

unui act administrativ individual și obligarea Comisiei de Licențiere a Activității Notariale să emită o hotărâre separată/suplimentară privind aprobarea rezultatelor examenului de calificare în profesia de notar în privința lui Chește Sergiu cu nota finală „20.97” și calificativul „Admis”.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea actelor emise de autoritate, se circumscrie tipului de acțiune în contestare și obligare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

Respectiv, în privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității și anume dreptul de a beneficia de o evaluare obiectivă, transparentă și complet motivată în cadrul examenului de calificare în profesia de notar. *Lato sensu* – dreptul la muncă, *stricto sensu* – dreptul de accedere în profesia de notar.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Raportând normele legale incidente speței la circumstanțele cauzei, Completul judiciar constată că, reclamantul a formulat cerere prealabilă la 20 august 2024, fiind înregistrată cu *****31 la Ministerul Justiției, cu privire la care nu a primit răspuns, motiv pentru care depunerea acțiunii în contencios administrativ la 5 septembrie 2024, denotă că a fost respectat termenul de înaintare a acțiunii.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei rezultă că, în temeiul Ordinului Ministerului Justiției ***** din 17 iulie 2012, Chește Sergiu a efectuat stagiul profesional în cadrul unui birou notarial, iar la 14 mai 2024 a depus cerere de participare la examenul de calificare în profesia de notar, organizat în conformitate cu prevederile Legii nr. 69 din 14 aprilie 2016 cu privire la organizarea activității notarilor (*în continuare Legea nr. 69/2016*) și ale Regulamentului privind modul de desfășurare a examenului de calificare în profesia de notar și de contestare a rezultatelor acestuia, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 631 din 7 august 2017 (*în continuare Regulament*).

Prin Hotărârea Comisiei de Licențiere a Activității Notariale ***** din 30 mai 2024, Cheșcu Sergiu a fost admis la examenul de calificare în profesia de notar.

Ulterior, în urma susținerii probei scrise din 5 iunie 2024, prin Hotărârea ***** din 11 iunie 2024, acestuia i-a fost acordată nota 10, fiind admis pentru participarea la cea de-a doua etapă a examenului.

Ulterior, prin Hotărârea ***** din 25 iunie 2024, Comisia de Licențiere a stabilit desfășurarea probei verbale pentru 1 iulie 2024, dată la care reclamantul a susținut cea de-a doua etapă a examenului, obținând nota 7,33, rezultat consemnat în Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din aceeași dată.

Astfel, în baza evaluării inițiale, Cheșcu Sergiu a acumulat un punctaj total de 17,33, inferior notei finale minime de promovare de 20,00, stabilită la pct. 59 din Regulament.

La 4 iulie 2024, Cheșcu Sergiu a depus contestație împotriva rezultatelor obținute la ambele probe ale examenului. Prin Ordinul ministrului justiției *****01 din 11 iulie 2024 a fost constituită Comisia de Contestație, care, prin Decizia ***** din 17 iulie 2024, a admis contestația reclamantului asupra rezultatelor probelor scrisă și verbală, majorând nota la proba scrisă de la 10 la 14,8, iar nota la proba verbală de la 7,33 la 9,8. Rezultatele reevaluării au fost consemnate în Hotărârea Comisiei de Contestație ***** din 17 iulie 2024.

Ulterior, în cadrul procedurii de aprobare a rezultatelor examenului, Comisia de Licențiere a întocmit, în conformitate cu pct. 76^1 din Regulament, noile centralizatoare comune ale notării probelor, inclusiv în privința lui Cheșcu Sergiu, ținând cont de punctajele modificate prin decizia Comisiei de Contestație.

Cu toate acestea, în urma examinării legalității procedurii de reevaluare, Comisia de Licențiere a constatat existența unor nereguli referitoare la justificarea majorării notelor, apreciind că acestea afectează fundamentarea rezultatului final al examenului.

În consecință, prin Hotărârea ***** din 8 august 2024, Comisia de Licențiere a dispus anularea rezultatelor examenului de calificare în profesia de notar, desfășurat în perioada 5 iunie – 16 iulie 2024, inclusiv în privința reclamantului Cheșcu Sergiu.

Din motivarea actului administrativ contestat rezultă că Comisia de Licențiere a notat faptul că omisiunea Comisiei de Contestație de a motiva și justifica în deciziile proprii emise asupra contestațiilor candidaților Cheșcu Sergiu, Drăgan Ludmila, Marinescu Galina și Macar Lucia” prin care au modificat notele acestora la probele scrisă sau verbală, afectează legalitatea eventualei hotărâri de

aprobare a tuturor rezultatelor examenului de calificare în profesia de notar și admiterea în profesia notar a unor candidați a căror evaluare s-a întemeiat pe o operațiune administrativă afectată de vizii de legalitate.

Cu alte cuvinte, Completul judiciar subliniază că, măsura adoptată a fost determinată de constatarea nerespectării obligației de justificare a modificării notelor, prevăzută expres la pct. 73 din Regulament, precum și de necesitatea evitării aprobării unor rezultate finale întemeiate pe operațiuni de reevaluare afectate de vicii procedurale.

Nefiind de acord cu măsura adoptată, Chește Sergiu a depus cerere prealabilă la 20 august 2024, iar la 5 septembrie 2024 a înaintat acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea Hotărârii Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024 și obligarea acesteia să emită o hotărâre separată privind aprobarea rezultatelor examenului în privința sa, cu nota finală 20,97 și calificativul „Admis”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 februarie 2025, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulată Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024 în partea ce îl vizează pe Chește Sergiu, iar celelalte pretenții au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, în esență, că hotărârile Comisiei de Contestație produceau efecte obligatorii asupra stabilirii rezultatului final, că majorarea notelor reclamantului era suficient motivată și că anularea rezultatelor examenului de către Comisia de Licențiere nu respecta limitele competențelor prevăzute de Regulament.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu circumstanțele cauzei, criticile formulate în apel și dispozițiile legale incidente, Completul judiciar consideră că prima instanță a interpretat incomplet cadrul normativ aplicabil procedurii de calificare în profesia de notar și nu a acordat relevanța juridică necesară neregulilor constatate în procedura de reevaluare a rezultatelor reclamantului.

Ab initio, Completul judiciar reține că, obiectul litigiului îl constituie legalitatea Hotărârii Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024, exclusiv în partea ce îl vizează pe Chește Sergiu, iar nu aprecierea nemijlocită a cunoștințelor profesionale ale acestuia ori determinarea de către instanța de judecată a punctajului care urma să îi fie acordat la examen.

În consecință, soluționarea cauzei presupune delimitarea competențelor Comisiei de Licențiere și ale Comisiei de Contestație, verificarea respectării exigențelor normative care guvernează procedura de reevaluare a notelor, precum

și aprecierea legalității măsurii adoptate la etapa aprobării rezultatelor finale ale examenului.

Potrivit art. 8 din Legea nr. 69/2016, exercitarea profesiei de notar este condiționată de întrunirea cerințelor stabilite de lege, inclusiv de susținerea examenului de calificare și promovarea concursului pentru suplinirea locurilor vacante de notar.

În conformitate cu art. 21 alin. (3) din aceeași lege, modul de desfășurare a examenului de calificare în profesia de notar și de contestare a rezultatelor acestuia este stabilit de Ministerul Justiției, cu consultarea Camerei Notariale.

Totodată, potrivit art. 21 alin. (6) din Legea nr. 69/2016, rezultatele examenului de calificare în profesia de notar sunt aprobate printr-o hotărâre a Comisiei de Licențiere, iar alin. (7) reglementează posibilitatea contestării acesteia în instanța de judecată, în condițiile legii.

În aplicarea acestor dispoziții, Regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 631 din 7 august 2017, în redacția modificată prin Ordinul nr. 114 din 24 aprilie 2024, în vigoare din 2 mai 2024, stabilește etapele examenului, procedura de evaluare a cunoștințelor candidaților, modalitatea contestării rezultatelor și competențele organelor implicate în aprobarea acestora.

Conform pct. 52 din Regulament, evaluarea răspunsurilor candidaților la probele scrisă și verbală se realizează separat, pentru fiecare subiect, cu aplicarea scării de notare de la 1 la 5, punctajele fiind consemnate în borderourile de notare.

Potrivit pct. 55, nota la proba scrisă și nota la proba verbală reprezintă media aritmetică a punctajelor totale acordate de membrii Comisiei de Licențiere, iar conform pct. 58, nota finală la examen constituie suma notelor obținute la cele două probe.

În conformitate cu pct. 59 din Regulament, nota finală minimă de promovare a examenului este 20,00, cu condiția ca nota obținută la fiecare subiect să nu fie mai mică de 3,00, iar nota la proba scrisă să nu fie mai mică de 10,00.

Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că promovarea examenului este condiționată de întrunirea cerințelor cumulative privind punctajul final și rezultatele obținute la fiecare probă, astfel încât promovarea separată a etapelor nu echivalează, în mod automat, cu promovarea examenului de calificare.

În speță, Cheșcu Sergiu a obținut inițial nota 10 la proba scrisă și 7,33 la proba verbală, acumulând 17,33 puncte, rezultat insuficient pentru promovarea examenului.

Prin urmare, reclamantul nu întrunea condiția privind punctajul final minim, iar posibilitatea obținerii calificativului „Admis” a rezultat din modificarea

ulterioară a notelor în procedura de contestare. Această împrejurare prezintă relevanță întrucât dreptul pretins de reclamant se întemeiază pe rezultatele reevaluării, iar nu pe punctajul acordat inițial.

Potrivit pct. 67 din Regulament, candidatul poate contesta notele obținute la probele scrisă și verbală, precum și aspectele privind procedura de organizare și desfășurare a examenului.

Conform pct. 69, Comisia de Contestație reprezintă un organ ad-hoc constituit prin ordinul ministrului justiției, iar potrivit pct. 72, aceasta analizează contestațiile depuse și reexaminează lucrările la proba scrisă și răspunsurile la proba verbală conform acelorași reguli privind procedura de evaluare a rezultatelor examenului.

Totodată, pct. 73 din Regulament stabilește expres că, la reevaluarea lucrărilor și răspunsurilor, Comisia de Contestație nu poate micșora nota inițială obținută de candidat, iar orice modificare a notei urmează să fie justificată și expusă în decizia motivată a Comisiei de Contestație.

Din interpretarea acestor prevederi rezultă că dreptul Comisiei de Contestație de a modifica punctajele acordate inițial este condiționat de respectarea regulilor de evaluare și de justificarea concretă a modificărilor operate.

Astfel, interdicția de a micșora nota inițială nu poate fi interpretată în sensul că majorarea punctajului ar fi permisă în lipsa unor motive obiective și verificabile care să justifice aprecierea diferită a răspunsurilor candidatului. Dimpotrivă, obligația expresă de motivare instituită prin pct. 73 urmărește asigurarea transparenței reevaluării, prevenirea modificărilor arbitrare ale punctajelor și posibilitatea verificării raționamentului care a determinat acordarea unei note superioare celei stabilite inițial.

În această privință, Completul judiciar constată că Decizia Comisiei de Contestație ***** din 17 iulie 2024 nu conține o justificare concretă și suficientă a majorării notelor reclamantului, considerentele expuse fiind consacrate preponderent unor aspecte de ordin procedural și organizatoric, fără a evidenția raționamentul care a determinat modificarea punctajelor acordate inițial, or caracterul justificat al modificării notelor reclamantului reprezintă una dintre chestiunile esențiale pentru aprecierea legalității procedurii administrative.

Din examinarea deciziei respective rezultă că, motivarea acesteia vizează preponderent circumstanțele referitoare la organizarea examenului, transmiterea lucrărilor și a înregistrărilor audio, precum și interpretarea dispozițiilor normative privind admisibilitatea contestației. Astfel, pct. 9–16 din decizie sunt consacrate, în principal, aspectelor procedurale privind transmiterea lucrărilor și a înregistrărilor

audio către Comisia de Contestație, fiind consemnată inclusiv lipsa borderoului de notare și a baremului de evaluare pentru proba verbală.

Iar pct. 17–46 din decizie sunt consacrate examinării admisibilității contestației, interpretării termenelor de contestare, dreptului candidatului de a solicita reevaluarea notelor și criticilor referitoare la stabilirea datei probei verbale. Or, aceste considerente privesc predominant condițiile procedurale de examinare a contestației și unele aspecte ale organizării examenului, fără a explica nemijlocit motivele concrete pentru care punctajele inițiale acordate reclamantului trebuiau modificate.

În particular, Completul judiciar constată că aspectele referitoare la reevaluarea efectivă a lucrării scrise și a răspunsurilor reclamantului la proba verbală sunt abordate exclusiv la pct. 49 și 50 din Decizia ***** din 17 iulie 2024.

Astfel, la pct. 49, Comisia de Contestație a consemnat că, în urma reexaminării lucrării scrise potrivit baremului de corectare și notare, Comisia de Licențiere ar fi evaluat și notat necorespunzător lucrarea candidatului, motiv pentru care a decis majorarea notei de la 10 la 14,8. Cu toate acestea, decizia nu identifică răspunsurile concrete considerate incorect apreciate la evaluarea inițială, elementele baremului care justificau acordarea unui punctaj superior și nici modalitatea prin care reexaminarea a determinat majorarea notei cu 4,8 puncte. Simpla constatare a evaluării necorespunzătoare reprezintă concluzia Comisiei de Contestație, fără a explica premisele factuale și profesionale care au determinat adoptarea acesteia.

Concomitent, la pct. 50 din Decizia *****, Comisia de Contestație a indicat că a examinat răspunsurile reclamantului prin raportare la conținutul subiectelor și dispozițiile legale aplicabile, inclusiv răspunsurile la întrebările de concretizare, concluzionând că evaluarea inițială a fost necorespunzătoare și acordând nota 9,8 în loc de 7,33. Totuși, nici în această parte a deciziei nu sunt precizate răspunsurile care justificau modificarea punctajului, eventualele erori identificate în evaluarea inițială și raționamentul care explică diferența dintre nota acordată de Comisia de Licențiere și cea stabilită în urma reevaluării.

Mai mult, Comisia de Contestație a consemnat că reevaluarea probei verbale a fost efectuată în lipsa unui barem de notare, circumstanță care impunea o justificare suficientă a criteriilor utilizate pentru acordarea unui punctaj superior, astfel încât să poată fi identificată legătura dintre răspunsurile examinate și nota stabilită.

În aceste împrejurări, Completul judiciar consideră că obligația de motivare nu presupune reproducerea integrală a lucrării scrise ori transcrierea tuturor

răspunsurilor candidatului la proba verbală, însă impune expunerea unor considerente concrete, relevante și verificabile, care să permită identificarea raționamentului evaluativ. În lipsa unei asemenea justificări, cerința prevăzută la pct. 73 din Regulament ar fi redusă la o simplă formalitate, orice modificare a punctajului fiind susceptibilă de a fi justificată prin invocarea generică a caracterului necorespunzător al evaluării inițiale.

Potrivit art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Totodată, conform art. 118 alin. (1)–(3) din Codul administrativ, motivarea presupune expunerea considerentelor care justifică adoptarea soluției administrative, cu indicarea temeiurilor esențiale de fapt și de drept, reprezentând o condiție a legalității activității administrative.

Prin urmare, obligația de motivare prevăzută expres de pct. 73 din Regulament nu poate fi considerată îndeplinită prin simpla enumerare a normelor legale și consemnarea rezultatului reexaminării, în absența explicării motivelor concrete care au determinat modificarea notelor.

În această ordine de idei, Completul judiciar consideră că prima instanță a apreciat eronat caracterul suficient al motivării Deciziei ***** din 17 iulie 2024, fără a distinge între argumentele referitoare la admisibilitatea contestației și cele care trebuiau să justifice modificarea efectivă a punctajelor. Împrejurarea că decizia conține numeroase considerente privind desfășurarea procedurii nu demonstrează, prin ea însăși, respectarea obligației de motivare a majorării notelor.

Consecvent, nici existența unor consemnări în procesul-verbal al ședinței Comisiei de Contestație privind desfășurarea deliberării ori adoptarea deciziei cu majoritate de voturi nu echivalează cu motivarea concretă a modificării punctajului. Or, pct. 73 din Regulament impune expres ca justificarea modificării notei să fie expusă în decizia motivată a Comisiei de Contestație.

Sub acest aspect, Completul judiciar consideră întemeiate criticile apelantului privind insuficiența motivării Deciziei ***** din 17 iulie 2024, întrucât diferențele dintre punctajele inițiale și cele majorate nu sunt susținute de explicații concrete care să permită verificarea criteriilor aplicate. Relevanța acestei obligații rezultă inclusiv din consecințele modificărilor operate, majorarea notelor de la 10 la 14,8 și de la 7,33 la 9,8 determinând posibilitatea obținerii unui punctaj final de 20,97, în timp ce rezultatul inițial de 17,33 era inferior pragului minim de promovare.

În consecință, reevaluarea a avut o influență determinantă asupra situației reclamantului, ceea ce impunea respectarea strictă a exigențelor privind motivarea și verificabilitatea modificării punctajelor.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar reține că art. 16 alin. (2) din Codul administrativ interzice exercitarea arbitrară a dreptului discreționar, iar obligația de justificare a modificării notelor constituie una dintre garanțiile respectării acestui principiu în cadrul procedurii de evaluare profesională.

Cu referire la natura juridică a hotărârilor Comisiei de Contestație, Completul judiciar reține că, potrivit art. 15 din Codul administrativ, operațiunile administrative reprezintă manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc, ca atare, efecte juridice nemijlocite, fiind supuse controlului judecătoresc, de regulă, concomitent cu actul administrativ individual.

Din interpretarea coroborată a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 69/2016 și a pct. 69, 72, 76, 76[1], 79 și 80 din Regulament rezultă că sunt stabilite competențe distincte pentru cele două comisii, Comisiei de Contestație revenindu-i atribuția de reexaminare a notelor, iar Comisiei de Licențiere competența de aprobare a rezultatelor finale ale examenului.

Astfel, Comisia de Contestație nu constituie un organ ierarhic superior Comisiei de Licențiere, iar deciziile adoptate în exercitarea atribuțiilor de reevaluare nu se confundă cu actul administrativ final, prin care se aprobă rezultatele examenului de calificare în profesia de notar.

În această ordine de idei, activitatea de reevaluare realizată de Comisia de Contestație se integrează procedurii administrative de stabilire a rezultatului final, fiind supusă dispozițiilor normative privind evaluarea, motivarea și respectarea legalității. Totodată, împrejurarea că rezultatele reevaluării influențează nemijlocit punctajul final nu modifică repartizarea competențelor stabilită prin lege, Comisia de Licențiere rămânând organul învestit cu atribuția de aprobare a rezultatelor examenului.

În consecință, Completul judiciar consideră că prima instanță a acordat hotărârilor Comisiei de Contestație un caracter obligatoriu necondiționat, fără a delimita efectele juridice ale reevaluării de competența de adoptare a hotărârii finale și fără a acorda relevanța corespunzătoare obligației de respectare a legalității procedurii de examinare.

Deși pct. 76[1] din Regulament stabilește că nota finală la proba scrisă sau verbală a candidaților incluși în hotărârea Comisiei de Contestație reprezintă media aritmetică dintre nota acordată de Comisia de Licențiere și cea stabilită în urma contestației, această dispoziție reglementează modalitatea de calcul al punctajului după soluționarea contestațiilor și nu înlătură obligația respectării pct. 72 și 73 din Regulament. A interpreta pct. 76[1] în sensul că simpla adoptare a unei decizii de majorare obligă Comisia de Licențiere să aprobe necondiționat rezultatul

final, indiferent de existența unor nereguli relevante în procedura de reevaluare, ar lipsi de eficiență obligația expresă de motivare instituită prin pct. 73 din Regulament.

În această privință, Completul judiciar reține că, potrivit pct. 24 și 25 din Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024, autoritatea a întocmit noile centralizatoare comune ale notării probelor, inclusiv în privința lui Chește Sergiu, în condițiile pct. 76^1 din Regulament, ținând cont de punctajele majorate prin hotărârile Comisiei de Contestație. Această împrejurare demonstrează că autoritatea a parcurs etapa recalculării notelor, urmând să examineze legalitatea operațiunilor administrative care fundamentau aprobarea rezultatului final.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că prima instanță a apreciat incomplet conduita administrativă a Comisiei de Licențiere, asimilând verificarea legalității procedurii de reevaluare cu nerespectarea obligației de luare în considerare a rezultatelor Comisiei de Contestație. Or, din succesiunea operațiunilor administrative rezultă că autoritatea a aplicat inițial mecanismul prevăzut la pct. 76^1, iar ulterior a examinat dacă rezultatele calculate pe baza notelor majorate puteau constitui fundamentul legal al hotărârii finale de aprobare a examenului.

În acest context, Completul judiciar reține că atribuția Comisiei de Licențiere privind aprobarea rezultatelor examenului nu poate fi redusă la efectuarea unei operațiuni exclusiv aritmetice, independent de obligația asigurării legalității procedurii administrative.

Potrivit art. 21 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, autoritățile publice trebuie să acționeze în conformitate cu legea și cu celelalte acte normative, exercitarea atribuțiilor legale nefiind permisă în contradicție cu scopul pentru care acestea au fost reglementate.

În conformitate cu art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice cercetează starea de fapt din oficiu, stabilind felul și volumul cercetărilor necesare pentru clarificarea circumstanțelor relevante.

Totodată, potrivit art. 137 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, autoritățile publice trebuie să exercite dreptul discreționar atribuit cu bună-credință, în limitele stabilite de lege și cu respectarea scopului pentru care acesta a fost conferit.

Raportând aceste dispoziții la circumstanțele cauzei, Completul judiciar reține că atribuția de aprobare a rezultatelor finale ale examenului presupune examinarea legalității operațiunilor administrative care stau la baza adoptării hotărârii de aprobare, inclusiv respectarea cerințelor privind motivarea reevaluării.

În speță, prin Hotărârea ***** din 8 august 2024, Comisia de Licențiere a identificat lipsa unei justificări concrete a majorării notelor reclamantului, apreciind că această deficiență afectează legalitatea eventualei hotărâri de aprobare a rezultatelor examenului.

În particular, la pct. 44–47 din actul administrativ contestat, autoritatea a examinat obligația de motivare instituită prin pct. 73 din Regulament și art. 31 și 118 din Codul administrativ, reținând că nerespectarea acesteia nu reprezintă o simplă deficiență formală, lipsită de consecințe juridice, întrucât rezultatul reevaluării influențează nemijlocit punctajul final al candidatului. Ulterior, la pct. 49–50, Comisia de Licențiere a constatat că majorarea notelor nu era însoțită de o argumentare efectivă care să permită identificarea motivelor concrete ale modificării punctajului, concluzionând că asemenea deficiențe generează îndoieli serioase privind corectitudinea și legalitatea operațiunilor de reevaluare.

Astfel, raționamentul administrativ nu s-a întemeiat pe un simplu dezacord cu notele acordate reclamantului, ci pe examinarea respectării condițiilor legale care guvernează modificarea punctajelor inițiale.

Distinct de cele constatate, Completul judiciar consideră relevant că Hotărârea ***** din 8 august 2024 nu a fost adoptată ulterior emiterii unui act administrativ final prin care Cheșcu Sergiu să fi fost declarat admis, ci la etapa aprobării rezultatelor examenului, când autoritatea competentă urma să decidă asupra validării acestora.

Prin urmare, situația juridică examinată trebuie delimitată de ipoteza retragerii unui act administrativ individual favorabil prin care candidatului i-ar fi fost deja recunoscută promovarea examenului. La momentul adoptării hotărârii contestate, reclamantul nu beneficia de un act administrativ final prin care să îi fi fost aprobat rezultatul examenului cu calificativul „Admis”, iar notele majorate se aflau în etapa valorificării lor în cadrul procedurii de aprobare a rezultatelor finale.

În această ordine de idei, Completul judiciar apreciază că respectarea principiului legalității impune autorității competente obligația de a se asigura că actul administrativ final are la bază operațiuni administrative efectuate cu respectarea cadrului normativ aplicabil și a condițiilor legale care guvernează procedura de evaluare și stabilire a rezultatelor examenului.

Totodată, atribuția Comisiei de Licențiere de aprobare a rezultatelor nu conferă acesteia dreptul de a substitui discreționar notele acordate de Comisia de Contestație cu o nouă evaluare profesională. Distincția relevantă privește verificarea legalității procedurii administrative și a operațiunilor care preced

adoptarea hotărârii finale, iar nu reexaminarea de către Comisia de Licențiere a răspunsurilor candidatului după soluționarea contestațiilor.

În speță, Comisia de Licențiere nu a procedat la o nouă evaluare a răspunsurilor reclamantului și nici nu a stabilit alte punctaje în locul celor acordate de Comisia de Contestație, ci a constatat că modificarea notelor nu era susținută de justificarea concretă impusă de Regulament.

Referitor la concluzia primei instanțe potrivit căreia anularea rezultatelor examenului putea interveni numai la sesizarea Comisiei de Contestație, în condițiile pct. 75 din Regulament, Completul judiciar reține că această dispoziție reglementează situația în care candidatul contestă procedura de organizare și desfășurare a examenului, iar Comisia de Contestație consideră întemeiată contestația și sesizează Comisia de Licențiere în vederea examinării posibilității anulării rezultatelor.

Din această perspectivă, Completul judiciar consideră că prima instanță a atribuit pct. 75 din Regulament un caracter exclusiv, fără a examina suficient particularitățile situației concrete, în care neregulile au fost identificate la etapa aprobării rezultatelor finale. Astfel, mecanismul special de sesizare prevăzut de această normă trebuie interpretat în corelație cu atribuția Comisiei de Licențiere de aprobare a rezultatelor și cu obligația respectării legalității procedurii administrative.

Totodată, invocarea art. 69 alin. (4) din Codul administrativ nu este suficientă pentru a demonstra nelegalitatea verificărilor efectuate, întrucât dispoziția respectivă reglementează interdicția inițierii din oficiu a unei proceduri administrative atunci când legea condiționează expres inițierea acesteia de existența unei petiții. Or, Comisia de Licențiere nu a inițiat o procedură distinctă de examinare a reclamantului, ci a verificat legalitatea operațiunilor administrative realizate în cadrul procedurii de calificare aflate în curs de finalizare.

În consecință, simpla inexistență a unei sesizări individuale din partea Comisiei de Contestație, în condițiile pct. 75, nu constituie, prin ea însăși, un motiv suficient pentru excluderea examinării legalității măsurii adoptate în cadrul procedurii administrative de aprobare a rezultatelor examenului.

În ceea ce privește caracterul necesar și proporțional al măsurii, Completul judiciar reține că, potrivit art. 29 din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să fie potrivită pentru atingerea scopului urmărit, necesară și rezonabilă.

În speță, scopul urmărit prin Hotărârea ***** din 8 august 2024 a constat în protejarea legalității și obiectivității procedurii de calificare în profesia de notar, prin evitarea aprobării unor rezultate finale întemeiate pe operațiuni de reevaluare insuficient motivate. Un asemenea scop corespunde interesului public privind desfășurarea examenelor profesionale în condiții transparente, obiective și nediscriminatorii.

Sub aspectul caracterului adecvat, Completul judiciar apreciază că anularea rezultatelor examenului constituia o măsură justificată prin necesitatea prevenirii aprobării unui rezultat final întemeiat pe operațiuni administrative afectate de vicii de legalitate, în condițiile în care neregulile constatate puneau la îndoială respectarea cerințelor normative privind reevaluarea și stabilirea punctajelor.

În ceea ce privește necesitatea măsurii, Completul judiciar reține că, la pct. 51–53 din Hotărârea ***** din 8 august 2024, Comisia de Licențiere a examinat posibilitatea aplicării unor măsuri alternative, apreciind că nu dispunea de o modalitate mai puțin intruzivă pentru înlăturarea efectelor reevaluării insuficient motivate.

În particular, autoritatea a reținut că nu putea ignora majorările de note dispuse de Comisia de Contestație, întrucât o asemenea conduită ar fi contravenit pct. 76^1 din Regulament, care reglementează calcularea punctajului final după soluționarea contestațiilor.

Totodată, Comisia de Licențiere a constatat că nu era competentă să substituie punctajele acordate de Comisia de Contestație cu propria reevaluare, întrucât o asemenea intervenție ar depăși atribuțiile ce îi revin în cadrul procedurii de contestare.

În aceste condiții, Completul judiciar notează că autoritatea corect a apreciat că aprobarea rezultatului final întemeiat pe note majorate fără justificarea cerută de pct. 73 ar echivala cu acceptarea consecințelor unei operațiuni administrative efectuate cu nerespectarea dispozițiilor normative aplicabile.

Referitor la argumentul reclamantului potrivit căruia autoritatea putea solicita explicații suplimentare ori efectua verificări suplimentare asupra aspectelor constatate, Completul judiciar reține că asemenea posibilități nu demonstrează, prin ele însele, că neregulile identificate puteau fi înlăturate în condițiile concrete ale procedurii administrative. Or, pct. 73 din Regulament impune ca modificarea notei să fie justificată chiar în decizia motivată a Comisiei de Contestație, astfel încât explicațiile formulate ulterior nu se confundă cu respectarea cerinței legale de motivare la momentul adoptării deciziei.

În consecință, simpla invocare a unor modalități alternative de clarificare nu este suficientă pentru a demonstra caracterul disproporționat al măsurii, în lipsa stabilirii posibilității efective de remediere a viciilor identificate prin aplicarea acestora.

Totodată, Completul judiciar reține că anularea rezultatelor nu reprezintă o sancțiune disciplinară aplicată reclamantului și nici o constatare definitivă a lipsei pregătirii sale profesionale, ci o măsură referitoare la legalitatea procedurii administrative de stabilire a rezultatelor examenului.

Prin urmare, împrejurarea că reclamantului nu i-au fost imputate fraude sau alte abateri personale nu exclude examinarea legalității rezultatelor examenului și nu determină, prin ea însăși, caracterul disproporționat al măsurii administrative.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar nu poate reține constatarea primei instanțe potrivit căreia anularea rezultatelor numai în privința unor candidați ar demonstra, prin simplul caracter selectiv al măsurii, încălcarea principiului egalității de tratament.

Potrivit art. 23 din Codul administrativ, principiul egalității de tratament presupune examinarea identică a situațiilor comparabile, fiind interzis tratamentul diferențiat nejustificat.

În speță, anularea rezultatelor reclamantului a fost determinată de constatarea unor deficiențe concrete în procedura de reevaluare a notelor acestuia, astfel încât împrejurarea că rezultatele altor candidați au fost aprobate nu demonstrează, în sine, existența unui tratament discriminatoriu. Pentru constatarea unei asemenea încălcări era necesară stabilirea faptului că reclamantul și persoanele ale căror rezultate au fost aprobate se aflau în situații juridice și procedurale comparabile, iar diferența de tratament nu avea o justificare obiectivă.

Totodată, împrejurarea că actul administrativ contestat privește rezultatele mai multor candidați nu determină, prin ea însăși, nelegalitatea acestuia, atât timp cât persoanele vizate sunt individualizate, iar motivele adoptării măsurii pot fi identificate în raport cu situația fiecăreia. În cazul reclamantului Cheșcu Sergiu, Hotărârea ***** din 8 august 2024 identifică majorarea notelor la ambele probe și lipsa unei justificări efective a modificărilor operate, fiind astfel posibilă determinarea circumstanțelor care au fundamentat măsura adoptată în privința sa.

În ceea ce privește limitele controlului judecătoresc, Completul judiciar subliniază că, potrivit art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Conform alin. (2) al aceluiași articol, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar privește respectarea limitelor legale ale

acestuia, luarea în considerare a faptelor relevante și exercitarea atribuțiilor conform scopului stabilit de lege.

Din interpretarea acestor dispoziții rezultă că instanța de contencios administrativ este competentă să verifice legalitatea actului administrativ și modul de exercitare a atribuțiilor conferite prin lege, fără a substitui aprecierea profesională a organului competent cu propria evaluare a cunoștințelor candidatului. În același timp, interdicția examinării oportunității nu exclude controlul legalității procedurii de evaluare și al respectării cerințelor de motivare.

În acest sens, prezintă relevanță considerentele Hotărârii Curții Constituționale *****8 din 3 iulie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea cu privire la avocatură, aplicabile, în măsura similitudinii reglementărilor, și procedurilor de calificare în alte profesii juridice. Curtea Constituțională a reținut că instanțele de contencios administrativ nu trebuie să substituie propria apreciere evaluării profesionale realizate de comisiile de licențiere, însă au obligația de a verifica dacă hotărârile acestora respectă standardul rezonabilității și dacă motivarea punctajului susține, în ansamblu, soluția adoptată.

Raportând aceste considerente la prezenta cauză, Completul judiciar apreciază că prima instanță trebuia să examineze dacă motivele expuse de Comisia de Contestație justificau efectiv majorarea punctajelor reclamantului, fără a suplini prin propriile aprecieri explicațiile care nu se regăsesc în Decizia ***** din 17 iulie 2024.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că prima instanță a acordat o semnificație juridică insuficientă obligației de motivare prevăzute la pct. 73 din Regulament și nu a examinat corespunzător efectele nerespectării acesteia asupra legalității procedurii administrative de aprobare a rezultatelor examenului.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar nu împărtășește susținerea reclamantului potrivit căreia notele majorate ar reprezenta rezultate definitive care trebuiau aprobate în mod necondiționat de Comisia de Licențiere. Deși pct. 76^1 din Regulament stabilește formula de calcul a notelor după soluționarea contestațiilor, această dispoziție nu înlătură obligația respectării pct. 73 și nici nu poate fi interpretată în sensul că modificarea insuficient motivată a punctajelor nu produce consecințe asupra legalității procedurii administrative.

Prin urmare, aplicarea mecanismului de recalculare nu poate suplini obligația de verificare a respectării dispozițiilor normative care reglementează stabilirea notelor utilizate la determinarea punctajului final.

Subsecvent, nici împrejurarea că hotărârile anterioare ale Comisiei de Licențiere din 11 iunie și 1 iulie 2024 nu au fost revocate sau anulate distinct nu demonstrează caracterul nelegal al Hotărârii ***** din 8 august 2024. Actele menționate au consemnat rezultatele inițiale obținute de reclamant la fiecare probă și au permis continuarea procedurii de examinare, fără a constitui o hotărâre finală prin care reclamantului să îi fi fost recunoscută promovarea examenului cu calificativul „Admis”.

În consecință, menținerea efectelor acestor hotărâri nu echivalează cu recunoașterea unui drept necondiționat la aprobarea rezultatului final calculat în baza notelor majorate de Comisia de Contestație.

În același context, împrejurarea că hotărârile Comisiei de Contestație din 17 iulie 2024 nu au fost anulate distinct nu determină, prin ea însăși, nelegalitatea verificărilor efectuate de Comisia de Licențiere, întrucât operațiunile de reevaluare a notelor constituie etape premergătoare adoptării hotărârii finale de aprobare a rezultatelor examenului, având o natură juridică și efecte distincte de cele ale actului administrativ prin care se definitivează rezultatul examenului de calificare.

Referitor la argumentele reclamantului privind încălcarea dreptului la muncă și a libertății de alegere a profesiei, Completul judiciar reține că art. 43 din Constituția Republicii Moldova garantează dreptul la muncă și libera alegere a acesteia, însă exercitarea profesiilor reglementate este supusă condițiilor de calificare și autorizare stabilite prin lege.

În speță, reclamantul a beneficiat de dreptul de a participa la examen, de a fi evaluat potrivit regulilor aplicabile și de a contesta rezultatele obținute, însă aceste garanții nu echivalează cu existența unui drept necondiționat de a fi declarat admis independent de legalitatea procedurii de stabilire a rezultatului final.

Totodată, invocarea art. 46 din Constituție și a art. 1 din Protocolul ***** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu determină automat existența unui drept patrimonial protejat, în condițiile în care simpla posibilitate de accedere într-o profesie nu este echivalentă cu existența unui bun sau a unei creanțe suficient stabilite în dreptul intern.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de speranță legitimă presupune existența unui fundament juridic suficient pentru recunoașterea avantajului patrimonial pretins, simpla speranță de a obține un asemenea avantaj nefiind suficientă pentru aplicarea protecției conferite de art. 1 din Protocolul ***** la Convenție.

Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, Completul judiciar consideră că obținerea unor note majorate în cadrul procedurii de contestare nu

reprezintă, prin ea însăși, un drept patrimonial definitiv la exercitarea profesiei de notar, în condițiile în care aprobarea rezultatelor finale este supusă unei proceduri distincte și respectării cerințelor legale aplicabile.

De altfel, nici invocarea art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu determină automat caracterul ilegal al măsurii administrative contestate, întrucât controlul judecătoresc trebuie realizat în raport cu drepturile concret invocate și cu condițiile legale care guvernează procedura de calificare, fără substituirea instanței în atribuțiile de evaluare profesională ale organului competent.

În ceea ce privește hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele similare, Completul judiciar reține că acestea trebuie apreciate în raport cu obiectul concret al pretențiilor, circumstanțele individuale și probele administrate, fără a atribui automat efecte obligatorii unor soluții pronunțate în litigii distincte.

Totodată, actele administrative adoptate în cadrul unui examen de calificare desfășurat ulterior nu constituie, prin ele însele, probe care să confirme legalitatea procedurii de reevaluare a rezultatelor examenului din anul 2024. Promovarea unui examen ulterior reprezintă rezultatul unei proceduri administrative distincte și nu poate determina retroactiv validarea punctajelor acordate în cadrul examenului precedent.

În ceea ce privește pretenția reclamantului privind obligarea Comisiei de Licențiere să emită o hotărâre separată de aprobare a rezultatelor examenului cu nota finală 20,97 și calificativul „Admis”, Completul judiciar reține că, potrivit art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, acțiunea în obligare urmărește emiterea unui act administrativ individual favorabil în condițiile prevăzute de lege. Totodată, conform art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, admiterea unei asemenea pretenții presupune existența unui drept al reclamantului la emiterea actului administrativ solicitat.

În speță, reclamantul își întemeiază solicitarea pe rezultatele reevaluării efectuate prin Decizia Comisiei de Contestație ***** din 17 iulie 2024, în condițiile în care modificările operate asupra notelor inițiale nu sunt însoțite de justificarea concretă impusă de pct. 73 din Regulament.

Prin urmare, simpla efectuare a operațiunii aritmetice prevăzute la pct. 76^1 nu demonstrează, independent de legalitatea reevaluării, existența unui drept necondiționat la emiterea actului administrativ favorabil solicitat. În aceeași ordine de idei, instanța de judecată nu poate substitui Comisia de Licențiere în exercitarea atribuțiilor profesionale și administrative conferite prin lege și nici nu poate

recunoaște promovarea examenului exclusiv în baza unei operațiuni de calcul desprinse de condițiile procedurale care guvernează stabilirea notelor.

În mod distinct, Completul judiciar mai remarcă și accentuiază la faptul că, în cadrul procedurii de contestare a rezultatelor examenului, se impunea verificarea competenței Comisiei de Contestație, constituite prin Ordinul ministrului justiției nr. 201 din 11 iulie 2024, de a reexamina nota obținută de Chește Sergiu la proba scrisă, în condițiile în care rezultatul acestei probe a fost aprobat prin Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 11 iunie 2024, iar procedura de soluționare a contestațiilor aferente etapei respective se încheiase anterior constituirii acestei comisii.

Potrivit pct. 66 din Regulament, candidatul care nu este de acord cu decizia motivată de nepromovare a examenului poate depune contestație în termen de trei zile lucrătoare de la recepționarea acesteia, sub sancțiunea decăderii din drept. Totodată, pct. 67 prevede dreptul candidatului de a contesta notele obținute la probele scrisă și verbală, precum și aspectele privind procedura de organizare și desfășurare a examenului.

Din interpretarea coroborată a pct. 32, 66–69^2, 70, 74 și 76^1 din Regulament rezultă că procedura de contestare este organizată în corelație cu fiecare etapă a examenului, fiind instituite termene pentru depunerea și soluționarea contestațiilor, constituirea comisiilor și stabilirea rezultatelor probelor. În particular, pct. 69^2 prevede constituirea Comisiei de Contestație în termen de 48 de ore de la expirarea termenului pentru depunerea contestațiilor, iar pct. 68 stabilește examinarea acestora în termen de șapte zile lucrătoare de la constituirea comisiei.

În speță, rezultatul probei scrise a fost aprobat la 11 iunie 2024, iar contestațiile formulate împotriva rezultatelor acestei etape au fost examinate de Comisia de Contestație constituită prin Ordinul ministrului justiției *****77 din 21 iunie 2024, care a adoptat Hotărârea ***** din 27 iunie 2024.

Respectiv, Chește Sergiu nu a contestat nota obținută la proba scrisă în cadrul acestei proceduri, solicitând reevaluarea ei abia la 4 iulie 2024, după desfășurarea probei verbale, odată cu contestarea notei acordate la cea de-a doua etapă.

La caz, această succesiune cronologică relevă că, la momentul constituirii Comisiei de Contestație prin Ordinul ministrului justiției *****01 din 11 iulie 2024, procedura anterioară de examinare a contestațiilor privind proba scrisă era încheiată. Or, admiterea spre reevaluare a unui rezultat stabilit la o etapă precedentă, după finalizarea procedurii de contestare corespunzătoare, impunea

verificarea distinctă a admisibilității unei asemenea contestații și a întinderii competenței comisiei constituite ulterior.

În aceste condiții, Completul judiciar apreciază că interpretarea sistemică a dispozițiilor menționate susține concluzia potrivit căreia, contestațiile referitoare la rezultatele fiecărei probe trebuie examinate în cadrul procedurii organizate pentru etapa respectivă. Din această perspectivă, contestația formulată de Cheșcu Sergiu la 4 iulie 2024, în partea referitoare la nota probei scrise, ridica o problemă distinctă de admisibilitate, în condițiile în care reevaluarea acestei probe constituise deja obiectul unei proceduri de contestare încheiate la 27 iunie 2024.

Totodată, Completul judiciar reține că pct. 66 din Regulament stabilește expres începutul termenului de contestare prin raportare la comunicarea deciziei motivate de nepromovare, iar reclamantului nu i-a fost emisă o asemenea decizie după prima probă, acesta fiind admis la etapa următoare. Prin urmare, aprecierea inadmisibilității contestației sale asupra probei scrise nu rezultă din aplicarea directă a unui termen expres prevăzut pentru această situație, ci din interpretarea sistemică a dispozițiilor care reglementează desfășurarea succesivă a probelor și exercitarea atribuțiilor comisiilor de contestare.

Sintetizând considerentele expuse, Completul judiciar apreciază că prima instanță a omis să examineze efectele juridice ale depășirii limitelor de competență ale Comisiei de Contestație constituite prin Ordinul ministrului justiției *****01 din 11 iulie 2024, fără a ține cont de faptul că procedura de contestare a rezultatelor probei scrise era deja încheiată la momentul depunerii contestației de către Cheșcu Sergiu.

Or, admiterea spre examinare a unei contestații care urma să fie declarată inadmisibilă a determinat reevaluarea nejustificată a lucrării scrise și majorarea notei inițiale de la 10 la 14,8, rezultat care nu putea constitui un temei legal pentru calcularea punctajului final și, implicit, pentru recunoașterea unei obligații necondiționate a Comisiei de Licențiere de a aproba rezultatele examenului astfel stabilite.

În contextul celor expuse, Completul judiciar consideră întemeiate criticile apelantului privind nerespectarea obligației de justificare a modificării notelor și necesitatea verificării legalității operațiunilor administrative anterioare aprobării rezultatelor finale. Or, tocmai aceste deficiențe au și determinat intervenția Comisiei de Licențiere la etapa definitivării rezultatelor examenului, în vederea asigurării respectării principiului legalității.

Astfel, prin prisma dispozițiilor legale incidente și în raport cu particularitățile cauzei, Completul judiciar apreciază că măsura adoptată prin

Hotărârea Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024, în partea referitoare la Chește Sergiu, a urmărit prevenirea aprobării unui rezultat final întemeiat pe o reevaluare insuficient motivată, fără ca autoritatea să procedeze la o nouă apreciere a cunoștințelor profesionale ale reclamantului, în locul Comisiei de Contestație.

În acest sens, Completul judiciar consideră că prima instanță a apreciat eronat legalitatea Hotărârii Comisiei de Licențiere ***** din 8 august 2024, întrucât a acordat un caracter obligatoriu necondiționat rezultatelor reevaluării, fără a examina corespunzător consecințele nerespectării obligației de motivare a majorării notelor, prevăzută la pct. 73 din Regulament, și fără a ține cont de atribuțiile Comisiei de Licențiere privind verificarea legalității operațiunilor administrative care stau la baza aprobării rezultatelor finale ale examenului.

În lumina considerentelor expuse, Completul judiciar ajunge la concluzia că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 11 februarie 2025 este neîntemeiată, fiind adoptată cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material incidente speței, precum și cu aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor relevante pentru soluționarea litigiului, motiv pentru care apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, urmează a fi admis, casată hotărârea primei instanțe și emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea înaintată de Chește Sergiu împotriva Comisiei de Licențiere a Activității Notariale să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ și articolelor 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se admite.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 februarie 2025, și se emite o nouă decizie prin care:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Chește Sergiu împotriva Comisiei de Licențiere a Activității Notariale, terți Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Camera Notarială din Republica Moldova, Macar Lucia, Drăgan Ludmila și Marinescu Galina cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Decizia cu drept de recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/